

PRZYGODNIK

Rok XII numer 5 (137)

Biuletyn Klubowy

Maj 2012 r.

Wojciech Belon (1952- 1987)

PONIDZIE

*Milkiem wyzłocony kraj
Wstęgą Nidy przekreślony
Na szlak wzywa nas
Dźwiękiem wiślickiego dzwonu*

*W srebrnoświtych łąk morze
W mroczce średniowiecza
W pola gdzie słońce orze
Z rankiem po odwieczny
W żar od złota odbity
W różnokwiatną pozołę
Wrócisz – wiedziony świtem
Wrócisz – wiedziony zmrokiem*

*Niebo przesłonięte trzcin
Tańcem wiatrem zarzeczonym
W niebie – kolegiaty klin
Dzieli świat na cztery strony*

W srebrnoświtych łąk morze... itd.

*Dyptam chwyta ptasi krzyk
Babie lato wiążąc w sieci
Snuje się po polach
Nadnidziański sen o lecie*

W srebrnoświtych łąk morze... itd.

PIETA NA ROZSTAJNYCH DROGACH

(cd. Wielkanocnej refleksji)

Pieta lub Oplakiwanie w sztuce sakralnej jest przedstawieniem dramatycznej chwili, która nastąpiła po zdjęciu z krzyża ciała umęczonego Chrystusa. Oto

Matka będąca niemym świadkiem całego misterium męki przyjmuje ciało swego Syna na kolana i w akcie największej i bolesnej miłości tuli je do swego serca. Patrząc na te przedstawienia odruchowo chcemy okazać nasze współczucie, bo poprzez własne doświadczenia wiemy

czym może być ból ostatniego pożegnania najbliższych osób, wiemy też z jakim niewysłownym bólem dzisiejsze matki żegnają swoje dzieci.

Może powstać pytanie, czy upublicznianie rozpaczy drugiej osoby jest właściwe. Być może takie wątpliwości mieli artyści przez ponad tysiąc lat od chwili śmierci krzyżowej Jezusa, bowiem dopiero w XIV w. Pieta zaczęła pojawiać się w ikonografii europejskiej. W Krakowie w kościele św. Barbary, tuż obok kościoła Mariackiego, znana jest kamienna Pieta pochodząca z ok. 1420 r., przed którą codziennie modli się wiele osób. Być może tu, przed oblicze Matki Bolesnej, przynoszą swój osobisty ból ostatniego pożegnania.

Michał Anioł w latach 1498-1500 stworzył niedościgną w pięknie rzeźbę Piety wyciosaną w jednej bryle karraryjskiego marmuru. Można ją podziwiać w Rzymie w Bazylice św. Piotra. W Polsce jest idealna kopia tego dzieła w Poznaniu w kościele Matki Boskiej Bolesnej wykonana we Włoszech na początku XX w.

Wśród setek kapliczek, które mam w pamięci z terenu naszego województwa rzeźbę Piety spotkałem w Fałkowie, Włostowie, Nietulisku Małym, w Krzyżanowicach koło Iłży i w Sobótce /droga nr 79 na odcinku Ożarów – Sandomierz/. Pieta fałkowska jest usytuowana bezpośrednio przy drodze krajowej nr 42, jest polichromowana, pochodzi z 1792 r. i jest wykonana w kamieniu. Obecnie znajduje się pod metalowym zadaszaniem, co w znacznym stopniu ogranicza jej pełną ekspozycję. Ustawiona jest na stylowym postumencie z ozdobnymi detalami, na którym znajduje się Serce Maryi przebite mieczem, co symbolizuje tę wielką matczyną boleść. Na rzeźbie widać zniszczenia spowodowane upływem czasu, ale mimo to jest to piękna figura w stylu sztuki ludowej.

Trzy kolejne Piety znajdujące się we **Włostowie**, Nietulisku Małym i Krzyżanowicach pochodzą również z połowy XVIII w. i prawdopodobnie wykonane zostały przez ten sam

warsztat kamieniarski, być może w Janikowie lub Kunowie, gdyż wszystkie wyglądają analogicznie. Matka Bolesna przedstawiona jest pod wysokim krzyżem o przekroju kołowym bogato ozdobionym splotem winnej latorośli, która przypomina słowa

Jezusa: *Jam jest prawdziwy krzew winny /Jan 15,1/.*

Zupełnie inna jest Pieta w Sobótce ulokowana w latarni kapliczki słupowej z 1848r. Całość zawsze jest bielona wapnem i kapliczka znakomicie kontrastuje na tle świeżej wiosennej zieleni. Rzeźba jest niewielkich

rozmiarów, trudno ją dokładnie obejrzieć, gdyż znajduje się na wysokości ok. 3m. Najważniejsze, że jest i swoją obecnością dopełnia krajobraz kulturowy.

Motyw Piety wykorzystał Wacław Stawecki tworząc swoją kompozycję dla Mauzoleum Martyrologii Wsi Polskiej w Michniowie. Myślę, że ta rzeźba świętokrzyskiej kobiety w zapasce trzymającej na kolanach śmiertelnie ранego syna-partyzanta jest powszechnie znana w naszym środowisku. Współczesną Pietę wykonał niedawno nasz klubowy artysta Sławomir Micek dla parafii w Szalasie. Warto ją zobaczyć, bo wszystko, co tworzy Sławek ma głębokie piękno.

Tomasz Wągrowski

EDUKACYJNA ŚCIEŻKA NA KARCZÓWCE

Jeszcze trwają prace przy tworzeniu geologiczno-kruszcowo-górnicy ścieżki edukacyjnej na Karczówce i w jej okolicach. Szlak rozpoczyna się u stóp wzgórza, przy ulicy Podklasztornej i prowadzi przez

rezerwat „Karczówka” do podnóża Dalni i dalej przez Dalnię, obok szybu „Barbara” do kamieniołomu na wzgórzu Grabina, gdzie się kończy. Częściowo przebiega wzdłuż czerwonego szlaku. Docelowo będzie siedem stanowisk z tablicami informacyjnymi. Ścieżka ma mieć 9 przystanków i niemal 3 km długości. Zakończenie prac i oddanie ścieżki turystom zaplanowane jest już niedługo.

Zaprojektował ją znany kielecki geolog Tymoteusz Wróblewski. Ścieżka ma pokazać słabo do tej pory eksponowane walory Karczówki, która kiedyś była terenem ważnym górnicy. Wydobywano tu głównie rudy ołowiu. Część wyrobisk udało się odsłonić, a niektóre wychodnie skalne zostały włączone do ścieżki dydaktycznej pokazując z jednej strony ważne stanowiska geologiczne, a z drugiej jak wyglądały niegdyś wyrobiska górnicy.

Pierwsze udostępnione stanowisko to stare wyrobisko górnicy na zboczu wzgórza Karczówka, które po ukończeniu całego projektu ma być czwartym w kolejności zwiedzania. Odsłonięte wyrobisko początkowo było prawdopodobnie kopalnią odkrywkową, ale nie wykluczone, że średniowieczni i późniejsi górnicy, podążając za żyłą kruszcu, wydrążyli chodnik. Takie wyrobisko nazywamy szparą górnicy. Można tu prześledzić jej przebieg. Geolodzy i archeolodzy oczyścili jej wnętrze. Uporządkowano otoczenie. W sumie odsłonięto wyrobisko na głębokość dwóch metrów, choć sięga prawdopodobnie sześciu. Zbudowano małą platformę widokową, która jest jednocześnie mostem umożliwiającym przejście górą nad szczeliną, a obok postawiono tablicę informacyjną z mapą planowanej ścieżki.

Zdaniem naukowców i urzędników dawne wyrobiska kruszcowe w okolicach Karczówki to wielki kielecki skarb dla miłośników górnicy historii i geologii. Szybów i szczelin jest w tym rejonie prawdopodobnie ponad 3200. Naukowcy prowadzą inwentaryzację tego terenu, by dokładnie określić ich położenie. W ramach ścieżki, na Grabinie odsłonięty i zabezpieczony został szyb górnicy kopalni „Barbara” o głębokości 118 m prowadzący prawdopodobnie do podziemnych chodników. Umożliwił dostęp do bogatych żył kruszconośnych w dewońskich wapieniach. Złoże odwadniano, co umożliwiło prace górnicy poniżej poziomu warstw wodonośnych. Szyb „św. Barbary” zaczęto zgłębiać prawdopodobnie na przełomie XIX i XX w, a prace kontynuowano podczas I wojny Światowej pod zarządem austriackim

do 1917 roku. Geolodzy wyznaczyli prawdopodobny przebieg jego sztolni. Jednak nie będą one udostępnione, gdyż zdaniem Tymoteusza Wróblewskiego koszty jego przystosowania do zwiedzania byłyby zbyt duże, a poza tym po badaniach geofizycznych, okazało się, że niestety nie byłoby już co pokazać wewnątrz zwiedzającym. Kopalnia „Barbara” była ostatnim miejscem wydobywania galeny w rejonie Karczówki. Była najgłębszą kopalnią rud ołowiu w Górach Świętokrzyskich.

Przy wyznaczaniu ścieżki nie zapomniano o zaprojektowaniu przystanku w XVII wiecznym klasztorze Bernardynów na Karczówce, którego gospodarzami od 1957 roku są ojcowie Pallotyni. Znajduje się tu posąg św. Barbary wykonany z ołowiu pochodzącego z jednej z brył rudy wydobytej w rejonie Karczówki.

Wyeksponowanie stanowisk ścieżki edukacyjnej, wymagało wycięcia niektórych drzew, głównie grabów o średnicy do 10 cm. Nie jest natomiast przewidziana głębsza ingerencja w rezerwat przyrodniczy, choć prawo dopuszcza takie działania w obrębie rezerwatów, jeżeli prace wykonywane są w celach edukacyjnych

Ścieżka oficjalnie nie została jeszcze udostępniona w całości zwiedzającym, ale już dziś zachęcam do wybrania się na spacer w stronę Karczówki i do jej poznania.

Anna Hendler

KAMIENIOŁOM W SZEWCACH

Tuż przed tegorocznym sezonem turystycznym, w sobotę 21 kwietnia, uroczyste otwarto kamieniołom w Szewcach, w gminie Sitkówka-Nowiny, niedaleko jaskini Raj. My bywaliśmy tu wielokrotnie już wcześniej w trakcie naszych niedzielnych wycieczek, choćby kilka lat temu z kol J. Grzybałą. Ostatnimi

czasami zarośnięty i wyjątkowo brudny raczej odstraszał potencjalnych gości, więc go omijaliśmy. Teraz, po generalnych porządkach, wycięciu części drzew i krzewów, kamieniołom Szewce stał się jedną z istotnych atrakcji turystycznych gminy Sitkówka - Nowiny i Świętokrzyskiego Szlaku

Archeo-Geologicznego. Obecnie do kamieniołomu łatwo dotrzeć z parkingu przy jaskini „Raj” dzięki bardzo dobrze oznakowanej specjalnymi tablicami ścieżce, a w pobliżu przebiega także niebieski szlak turystyczny. Dzięki przygotowaniu go do potrzeb turystów, kamieniołom będzie można znaleźć na wszystkich mapach i we wszystkich przewodnikach, które opisują nasze szlaki.

Na uroczystość otwarcia przybyli okoliczni mieszkańcy, turyści, dziennikarze z Polskiego Stowarzyszenia Prasy Lokalnej, którzy przez weekend gościli w gminie Sitkówka-Nowiny, oraz władze gminy z wójtem Stanisławem Baryckim na czele. Wstęę przecięli: Ewa Fudali, sołtys miejscowości Szewce-Zawada, oraz Zdzisław Milcarz, przewodniczący Rady Sołeckiej. Wiele z przybyłych osób pamiętało jeszcze czasy, gdy w kamieniołomie wydobywano bloki skalne, a na środku stał duży dźwig do podnoszenia wydobytych kamieni. Kamieniołom działał jeszcze do lat sześćdziesiątych XX w. Potem nieczynny zaczął zarastać.

Gdy dojdziemy do kamieniołomu, otworzy się widok na polanę i górujące nad nią wyraźnie nachylone pod kątem 45 stopni warstwy skał, które fachowo nazywane są wapieniami dewońskimi. Ciekawostką geologiczną kamieniołomu jest lustro tektoniczne czyli miejsce gdzie podczas ruchów skorupy ziemskiej skały przesuwały się względem siebie i polerowały wzajemnie. Dobrze zachowane są ślady pracy górniczej. To, co możemy obecnie podziwiać to efekt trzystu lat ciężkiej pracy górników, którzy wydobywając bloki skalne utworzyli ten piękny kamieniołom. Jego historia sięga XVI wieku. Początkowo wydobywano stąd rudę ołowiu, potem rozpoczęła się eksploatacja wapieni. Wydobywane tu bloki skalne podlegały obróbce, były cięte na płyty i polerowane. Z nich układano posadzki i wykonywano elementy małej architektury. Skała po wypolerowaniu ma kolor piaskowo-różowy z widocznymi żyłkami kalcytu. Dzięki jego istnieniu można poznać przekrój i budowę geologiczną góry Okrąglicy.

Okolice kamieniołomu są szczególnie urokliwe wiosną. Małe drzewka, które się tu pojawiły po zaprzestaniu eksploatacji tworzą teraz duży las. Ścieżka - dawna droga górnicza, po której można do niego dojść - obsypana jest wiosną niebieskimi przylaszczkami, a wkrótce potem białymi zawilcami gajowymi. Zresztą geologia i las tworzą w Szewcach ładną kompozycję o każdej porze roku. A jeśli trochę pobuszujemy w okolicy, to znajdziemy jeszcze niejednego ślad działalności górniczej w tym miejscu.

Anna Hendler

TROCHE STATYSTYKI Z TURYSTYKI

W dniu 1 maja br. uczestnicy wycieczki pieszej KTP „Przygoda” wzięli udział w ceremonii zakończenia VIII Maratonu Unijnego po Górach Świętokrzyskich. Uroczystość odbyła się na stadionie piłkarskim, należącym do Centrum Sportu i Rekreacji „Olimpic” w Strawczynie. Siedząc wygodnie na krytej trybunie byliśmy świadkami dekoracji uczestników 6-tej edycji konkurencji zwanej „Twardzielem Świętokrzyskim” w ramach tegoż maratonu. Zorganizowany przez Ryszarda Łopiana po raz pierwszy w 2005 r. Maraton Unijny, przybrał w tym roku nową formułę. Głównym organizatorem została Wyższa Szkoła Ekonomii i Prawa w Kielcach, a komandorem rajdu p. Andrzej Żeleźnikow – pracownik uczelni. Skrócono limit czasowy na przejście dystansu 100 km do 22 godzin. Zrezygnowano z równoległych przejść na dystansie 50 km. Sędzią głównym został R. Łopian. W hali wymienionej uczelni spotkała się z uczestnikami pani dr Elżbieta Wawrzyńczuk – Nathali, pełniąca funkcję dziekana Wydziału Nauk Społecznych. po tym spotkaniu przewieziono autokarami zawodników na linię startu w Gołoszycach. Na trasę ruszyło 142 piechurów i biegaczy z całej Polski. W tym gronie znalazło się 18 kobiet. W tej arcytrudnej imprezie zadebiutowało 80 osób. Trasa tegorocznego Maratonu Unijnego wiodła głównym szlakiem turystycznym z Gołoszyc do góry Perzowej w Paśmie Oblęgorskim, a następnie wyznaczoną przez organizatorów ścieżką do ośrodka „Olimpic” w Strawczynku. Na szlaku zlokalizowano punkty kontrolne i żywieniowe oraz zorganizowano konkursy wiedzy o Unii Europejskiej i Regionie Świętokrzyskim. Wprzęgnięto w pracę młodzież ze Studium Sportowego WSEiP oraz członków KTP „Przygoda”. Zwycięzcą konkursu wiedzy o naszym regionie został kolega **Paweł Wojtas**, natomiast mieszkaniec Skarżyska **Waldemar Szaniec** zwyciężył w konkursie o Unii Europejskiej. W limicie czasowym 22 godzin dystans 100 km ukończyło 89 osób (w tym 8 pań). Najszybszym okazał się **Zenon Stępień** z Kielc który pokonał regulaminową trasę w 11 godzin i 22 minuty. Natomiast wśród pań zwyciężyła **Katarzyna Odomirska**. Potrzebowała na to 17 godzin i 18 minut. Wśród laureatów „Twardziela” byli członkowie KTP „Przygoda” **Piotr Garecki i Szczepan Jarosz**.

Debiutująca na 100 kilometrowym dystansie **Asia Burtnik** musiała przełknąć „gorzką” pigułkę. Pokonawszy 95 km z mocno obolałymi nogami, została zmuszona przerwać konkurencję z powodu przekroczenia limitu czasowego. Na nic zdały się próśby Asi. Sędzia główny był bardzo rygorystyczny i regulaminowy. Dla piszącego to sprawozdanie Asia jest **wielka**. Konkurencja zwana „Twardzielem Świętokrzyskim” należy do najcięższych w Polsce na tym dystansie. Trasa 100 km przebiega w górzystym terenie, bardzo zróżnicowanym, z forsownymi podejściami o kamienistym podłożu. W tym roku doskwierał najbardziej upał (tak upalnej pogody nie było w dotychczasowych edycjach maratonu). Dotychczasowe 6 edycji „Twardziela Świętokrzyskiego” pokonało zaledwie 3 osoby: Wojtek Pasek z Końskich, i dwaj kielczanie Stanisław Mazurek i Janusz Słowiecki. Pozostali uczestnicy po zdobyciu zaszczytnego tytułu „Super Piechura Świętokrzyskiego” rezygnowali z kolejnych edycji „Twardziela”. Moim osobistym zdaniem tak surowa formuła może spowodować zmniejszenie się ilości uczestników w przyszłym roku. Rekreacja przechodzi w wyczyn, marsz przeradza się w biegi. Ale są i tacy jak choćby nestor imprezy Henryk Cygan z Olsztyna, który mimo 70 lat życia i kłopotów ze zdrowiem zapowiada udział w roku następnym.

Pasja wędrowania przewycięża wszystko...

Krzysztof Bogusz
Foto: Ryszard Łopian

NIEDZIELA PALMOWA W SMARDZOWICACH

Niedziela Palmowa, czyli Niedziela Męki Pańskiej, to wielkie wspomnienie wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy i powitania, jakie z oliwnymi i palmowymi gałązkami w rękach zgotowali Mu mieszkańcy. Dzisiaj pozostała jedynie tradycja, bo gałązki palmy wyparte zostały przez nieco inne palmy, bardziej strojne i często robione własnoręcznie- są kolorowe, pełne kwiatów z bibuły, wstążek, nowo rozkwitłych gałązek wierzby, bukszpanu i innych budzących się do życia krzewów. Poświęcone, uczestniczą w procesji, tak jak i my, dając wyraz gotowości podążania z Chrystusem i wyraz kultuwowania tradycji sprzed wieków.

W tym roku niedziela palmowa wypadła 1 kwietnia. Dwudziestoosobowa delegacja klubu „Przygoda”, pod przewodnictwem **kol. Jarosława Leszczyńskiego**, wybrała się w tym dniu na wyżej wymienione uroczystości aż do miejscowości Smardzowice, w gminie Skała w Ojcowskim Parku Narodowym.

Znajduje się tam **kościół parafialny pw. Matki Bożej Różańcowej**- zbudowano go w latach 1907-1918 (pierwotny drewniany kościółek św. Małgorzaty przeniesiono w 1938 do Mostka k. Miechowa). Jest to świątynia neogotycka, trójnawowa bazylikowa, przecięta transeptem, murowana z kamienia wapiennego i cegły. W wielkim ołtarzu znajduje się cudowny obraz Matki Bożej z Dzieciątkiem pochodzący z XVI wieku. Obraz został ukoronowany przez prymasa kardynała Stefana Wyszyńskiego i kardynała Karola Wojtyłę w 1972 roku. Do tradycji wielkanocnych tej parafii należą: procesja z poświęconymi palmami naokoło kościoła oraz konkurs na najpiękniejszą palmę wielkanocną.

Grubo przed godz. 12 na placu obok **Sanktuarium Matki Bożej Różańcowej** zgromadziło się wielu mieszkańców gminy- każdy z palmą w rękach oraz **my ze swoimi skromnymi palemkami;-)** Uczniowie Szkół Podstawowych z Cianowic, Smardzowic, Szczodrkowic i Minogi przywieźli olbrzymie, kilkumetrowe palmy. Koła Gospodyń Wiejskich zaprezentowały tradycyjne palmy wykonane zbiorowo. Do konkursu zgłosiło się też wiele palm wykonanych rodzinnie lub indywidualnie. Proboszcz Parafii ks. Bogusław Bodziony serdecznie witał wszystkich przybyłych gości, organizatorów konkursu i parafian. Po zakończeniu Eucharystii na placu przed kościołem odbył się konkurs na najpiękniejszą palmę. Członkami jury byli: Burmistrz Miasta i Gminy Skała, Dyrektor GOK w Skale oraz proboszcz parafii Smardzowice. Pierwsze miejsce zdobyła palma wykonana przez uczniów szkoły podstawowej w Cianowicach, drugie zaś jej odpowiedniczka zrobiona przez dzieci ze szkoły podstawowej w Smardzowicach.

Naprawdę było co podziwiać- prezentowane przez parafian palmy były piękne, kolorowe i wysokie a ich wykonanie wymagało dużo trudu i misternej pracy.

Po uroczystościach niedzieli palmowej udaliśmy się do Doliny Prądnika i Ojcowskiego Parku Narodowego. W Ojcowie, odwiedziliśmy ruiny zamku Kazimierza Wielkiego z II poł. XIV w. i Kapliczkę „Na wodzie”, a w Pieskowej Skale - zamek i Maczugę Herkulesa.

Pogoda spletała nam tym razem, prima aprilisowego figla - zmieniała się jak w kalejdoskopie nie żałując wiatru, śniegu, gradu i od czasu do czasu, tak na pociechę, odrobiny słońca.

Joanna Burtnik

Regulaminy odznak turystyczno - krajoznawczych

„MIŁOŚNIK JURY”

§ 1. Celem zachęcenia turystów do poznawania Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej zwanej potocznie Jurą, jej walorów krajoznawczych i rekreacyjnych, ustanawia się Regionalną Odznakę Turystyczno-Krajoznawczą „Miłośnik Jury”, zwaną dalej Odznaką.

§ 2. Odznaka posiada cztery stopnie: popularny, brązowy, srebrny, złoty. Zdobywanie odbywa się w kolejności stopni. W ciągu jednego roku można

zdobyć nie więcej niż jeden stopień z wyjątkiem stopnia popularnego i brązowego. Minimalny wiek zdobywającego odznakę od stopnia brązowego wzwyż wynosi 7 lat.

§ 3. Każdy ze stopni wymaga uzyskania w wycieczkach po Jurze w dyscyplinie pieszej, narciarskiej i kolarskiej:

- na stopień popularny 50 punktów;
- na stopień brązowy 75 punktów;
- na stopień srebrny 100 punktów;
- na stopień złoty 150 punktów

zdobytych zgodnie z regulaminami odznak: turystyki pieszej (OTP), kolarskiej (KOT), narciarskiej (NON), za wyjątkiem doliczania punktacji (premi) za zwiedzanie miejscowości (OTP), rajdy i złoty (KOT).

Warunkiem dodatkowym jest zwiedzenie miejsc (miejscowości) określonych w załączniku w następującej minimalnej ilości:

- w stopniu brązowym – 5;
- w stopniu srebrnym – 10;
- w stopniu złotym – 20;

W pozostałych dyscyplinach turystyki (np. turystyka motorowa) obowiązuje zwiedzenie następującej ilości miejscowości (miejsc) obiektów z wymienionych w załączniku: na stopień popularny - 5, na stopień brązowy – 10, na stopień srebrny – 20, na stopień złoty – 30. Trasy wycieczek i miejscowości nie mogą powtarzać się w kolejnych stopniach. Jeden stopień odznaki może być zdobywany tylko w jednej dyscyplinie turystyki, dopuszcza się tylko łączenie pieszej z narciarską.

§ 4. Potwierdzenie przebycia tras i zwiedzenia miejscowości powinno być udokumentowane w książeczkach ww. odznak (OTP, KOT, NON), kronikach lub każdy inny sposób, co stanowi podstawę do weryfikacji i przyznania odznaki.

§ 5. Weryfikację Odznak prowadzą Oddziały PTTK: Regionalny w Częstochowie, Krakowski w Krakowie, w Olkuszu i Zawierciu, które jednocześnie posiadają prawo interpretacji niniejszego regulaminu. Inne oddziały PTTK mogą uzyskać prawo weryfikacji Odznak po uzgodnieniu z Oddziałem Krakowskim w Krakowie.

§ 6. Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem 1.05.1998 r. Równocześnie tracą moc poprzednie wersje regulaminu OMJ. Odznakę można nabyć na podstawie weryfikacji w wymienionych w § 5 Oddziałach PTTK.

WYKAZ MIEJSCOWOŚCI (MIEJSC, OBIEKTÓW):

Alwernia, Babice (zamek Lipowiec), Balice, Bobolice, Bolechowice, Bydlin, Bzów, Chechło, Choroń, Cianowice, Czerna (klasztor), Czernichów, Dłużec,

Dolina Będkowska, Dolina Bolechowska (rezerwat), Dolina Dłubni (odcinek między Głanowem a Imbramowicami), Dolina Eliaszkówki (rezerwat), Dolina Kluczwoły (rezerwat), Dolina Kobylańska, Dolina Mnikowska (rezerwat), Dolina Raclawki (rezerwat), Dolina Rudna-Wrzosy, Dolina Szklarki (rezerwat), Dulowa, Gieblo, Giebułtów, Głanów, Golczowice, Gołczewy, Gorenice, Góra Chełm, Góra Zborów, Grodzisko k/Ojcowa, Imbramowice, Iwanowice, Janów, Januszkowa Góra, Jaroszewiec, Jaskinia Nietoperzowa, Jaskinia Wierchowska Górna, Jerzmanowice, Kajasówka (rezerwat), Karniowice, Klucze, Korzkiew, Kostkowice, Kraków-Bronowice Małe, Kraków-Tyniec, Kroczyce, Kromołów, Krzeszowice, Lipowiec, Łutowiec, Minoga, Mirów, Młoszowa, Modlnica, Morawica, Morsko (zamek), Mrzygłód, Mstów, Niegoszowice, Niegowa, Niegowonice, Ogrodzieniec, Ojców, Olkusz, Olsztyn, Ostrężnik, Paczółtowice, Piekary, Pieskowa Skała, Pilica, Pisary, Płaza, Płoki, Podlesice, Podzamcze Ogrodzienieckie, Poręba Dzierżna, Poręba Żegoty, Potok Złoty, Pustynia Błędowska, Puszcza Dulowska, Przewodiszowice, Przybynów, Rabsztyn, Raclawice, Rodaki, Rokitno Szlacheckie, Ruska Góra, Rudawa, Rudno (zamek Tenczyn), Rybna, Ryczów, Rzędkowice, Sanka, Siedlec, Skała, Skarżyce, Smoleń, Sokole Góry, Suliszowice, Strzegowa, Tenczynek, Trzebniów, Tyniec, Udórz, Wygiełzów (skansen), Wierbka, Włodowice, Wolbrom, Wysocice, Zimny Dół (rezerwat), Zrębice, Żarki

SZLAKIEM ORLICH GNIAZD

1. Oddział PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Zawierciu Klub Turystyczny „Ostańce” ustanawia Odznakę Turystyczno-Krajoznawczą „Szlakiem Orlich Gniazd” celem popularyzacji głównego szlaku „Orlich Gniazd”, a także innych szlaków Wyżyny Krakowsko-Częstochowskiej.

2. **Odznaka posiada jeden stopień.**

3. Zdobyć odznaki następuje po przejściu pieszo lub na nartach całego szlaku „Orlich Gniazd” między Krakowem a Częstochową lub przejechaniu „Rowerowego Szlaku Orlich Gniazd” łączącego również te dwa miasta.

4. Przebycie szlaku może być jednorazowe lub etapami w dowolnej kolejności.

5. Dopuszcza się przebycie tylko częściowo szlaku czerwonego „Orlich Gniazd”, minimum 50 km, uzupełnione do 150 km innymi szlakami Jury.

6. Przebycie można dokumentować potwierdzeniami

w książeczkach OTP lub KOT.

7. Weryfikację odznaki prowadzi: Oddział PTTK w Zawierciu, ul. Sikorskiego 6, tel. (0-32) 672-18-41;

SZLAKIEM WAROWNI JURAJSKICH

Z okazji 100-lecia Oddziału PTTK w Zawierciu, 40 lecia wyznakowania szlaku Warowni Jurajskich, 45 lecia powstania Klubu Turystycznego „Ostańce”, oddział PTTK im. Aleksandra Janowskiego w Zawierciu ustanawia odznakę turystyczno-krajoznawczą „Szlakiem Warowni Jurajskich” celem popularyzacji szlaków pieszych na Jurze.

Odznaka posiada jeden stopień.

- Zdobyć odznakę następuje po przebyciu pieszo, na nartach lub rowerem szlaku Warowni Jurajskich między Rudawą a Mstowem lub odwrotnie.
- Przebycie szlaku może być jednorazowe lub etapami w dowolnej kolejności.
- Dopuszcza się przebycie tylko częściowo szlaku niebieskiego Warowni Jurajskich, minimum 80 km, uzupełnione do 160 km innymi szlakami Jury. Przebycie można udokumentować potwierdzeniami w książeczkach OTP, KOT lub ON.
- Weryfikację odznaki prowadzi Oddział PTTK w Zawierciu, ul. Sikorskiego 6, tel. 032 6721841. Po weryfikacji można zakupić metalowy znaczek.

Regulamin zatwierdzony przez Zarząd Oddziału obowiązuje od 1.01.2010 r.

XXIII 50. ŚWIĘTOKRZYSKA

Oddział Świętokrzyski PTTK w Kielcach zaprasza w ostatnią sobotę maja na XXIII „Pięćdziesiątkę Świętokrzyską”.

Termin i miejsce. Zbiórka uczestników nastąpi 26 V 2012 r. o godz. 7.00 przy Oddziale Świętokrzyskim PTTK w Kielcach, ul. H. Sienkiewicza 29; Rejestracja uczestników imprezy odbędzie się od godz. 7.00 – 7.30 w Biurze Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach; Start imprezy nastąpi na stacji PKP Suchedniów Północny, dokąd uczestnicy zostaną przewiezieni autokarem turystycznym wynajętym przez Organizatora.

Zakończenie – Gospodarstwo Agroturystyczne „Ranczo” (Makoszyn 132) na zielonym szlaku rowerowym, meta czynna w godz. 16.00 – 21.00. Powrót uczestników po zakończeniu imprezy

wynajętym przez organizatora busem, około godz. 19:00, 21:00, odjeżdżającego bezpośrednio spod gospodarstwa;

Trasa Maratonu: przebiegać będzie znakowanymi szlakami turystycznymi: zielonym z Suchedniowa Północnego PKP do rezerwatu „Wykus”, szlakiem niebieskim z rezerwatu „Wykus” do Świętej Katarzyny, szlakiem czerwonym - przez górę Łysicę do Kakonina, szlakiem niebieskim - do Bielin, następnie zielonym szlakiem rowerowym - do Makoszyna (Makoszyn 132, Gospodarstwo Agroturystyczne „Ranczo”). Na starcie imprezy uczestnicy otrzymają czarno-białe mapki z zaznaczonym przebiegiem trasy.

Szczegółowe informacje o imprezie oraz formularz zgłoszeniowy dostępne są na stronie www.pttkielce.pl

ZAPRASZAMY wszystkich członków KTP „Przygoda” w sobotę 23 czerwca do nowo otwartego przy kamieniołomie Wietrznia, ul. Daleszycka 21 pawilonu Centrum Edukacji Geologicznej kieleckiego Geoparku; O godzinie 12:00 mamy zamówione wejście i możliwość zwiedzania obiektu pod opieką pracownika Witolda Wesołowskiego. Zwiedzanie pawilonu poprzedzi krótka wycieczka po rezerwach geologicznych Kiec, na którą również zapraszamy. Szczegóły podamy wkrótce.

WYCIECZKA DO KAZIMIERZA DOLNEGO!

Dawno oczekiwana przez nas wycieczka KTP "Przygoda" do KAZIMIERZA DOLNEGO została zaplanowana **na niedzielę 27 maja**

W programie: zwiedzanie miasteczka min. kościół farny, zamek, góra Trzech Krzyży, rejs statkiem po Wiśle, przejażdżka wagonikiem do wąwozu "Korzeniowy Dół"

Całkowity koszt uczestnictwa - 55 zł, a w nim: przejazd autokarem w obie strony, opieka pilota – przewodnika, ubezpieczenie, rejs statkiem (13 zł), przejażdżka wagonikami (10 zł)

Organizatorem i przewodnikiem wycieczki będzie Krzysztof Bogusz (informacje i zapisy tel. **784036018**)

Wycieczki KTP „Przygoda” od 20.05. do 17.06. 2012 roku

Lp	Data	Trasa	Przewodnik	Miejsce zbiórki
1.	20.05.12 (niedziela)	IV etap rajdu „Śladami Armii Krajowej” – oddział „Gryfa” - Pawła Stępnia Samsonów - Kołomań – Wzgórza Kołomańskie – Wyręba – Ćmińsk ; ok. 12 km	Jerzy Pabian	Przystanek MPK linii nr 32, ul. Czarnowska; godz. 9 ⁰⁵
2.	27.05.12 (niedziela)	Zalesie – Dobromyśl – Jankowa Góra – Pietraszki – g. Grabina – g. Dalnia – g. Karczówka – Kielce (ul. Podklasztorna); ok. 12 km	Hanna i Małgorzata Skalskie	Przystanek MPK linii nr 28, ul. Zagórska (za skrzyżowaniem z ul. Źródłową); godz. 7 ³⁰
3.	27.05.12 (niedziela)	Wycieczka KTP "Przygoda" do KAZIMIERZA DOLNGO	Krzysztof Bogusz	Informacje na stronie 7 „Przygodnika”
4.	2.06.12 (sobota)	Wycieczka busowa na Podlasie Trasa: Kielce – Okrzeja – Wola Okrzejska – Łuków – Drelów – Radzyń Podlaski – Kock – Wola Gułowska - Kielce	Jarosław Leszczyński	Informacje i zapisy: Jarosław Leszczyński Tel: (41) 361 85 560
5.	3.06.12 (niedziela)	Suchedniów – „Burzący Stok” – rez. „Kamień Michniowski” – kpl. św Barbary – Wzdół Rządowy – Podłazie – Łączna ; ok.15 km	Zbigniew Tatańczuch	Dworzec busów ul. Żelazna godz. 6 ⁴⁰
6.	10.06.12 (niedziela)	Tumlin PKP – G. Wierzejska – Kielce (Gruchawka) ok. 15 km	Paweł Wojtas	Dworzec PKP Kielce godz. 11 ⁰⁰
7.	16.06.12 (sobota)	V etap rajdu „Śladami Armii Krajowej” – „Ponury” i „Nurt” Mostki – rez. „Wykus” – Polana Langiewiczza (ognisko z pieczeniem kielbasek) – Rataje - Wąchock ok. 17 km	Krzysztof Bogusz	Dworzec PKS godz. 6 ⁵⁵
8.	17.06.12 (niedziela)	„Śladami dr M. Orłowicza” Łukawa – Widelki – g. Zamczysko Kozielskie – g. Perlikowa – rez. leśny „Zamczysko”) – Widelki ok. 12 km	Tomasz Wągrowski	Dworzec BUS ul. Mielczarskiego godz. 9 ¹⁰

„Przygodnik” - Biuletyn Klubu Turystów Pieszych „Przygoda”
Oddziału Świętokrzyskiego PTTK w Kielcach ul. Sienkiewicza 29
tel. 41 34 459 14, 41 344 77 43

Redagują: Anna Hendler, Jerzy Pabian, wsparcie techniczne: Andrzej Nocuń

